

C/2023/1062

15.12.2023

P9_TA(2023)0134

Izvajanje Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. maja 2023 o izvajanju revidirane Direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah (2022/2038(INI))

(C/2023/1062)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju pristojnosti držav članic, da oblikujejo ambiciozne avdiovizualne kulturne politike v skladu s členom 3 Pogodbe o Evropski uniji ter členoma 6 in 167 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. julija 2020 z naslovom Navodila o praktični uporabi merila bistvene funkcije iz opredelitve „storitve platforme za izmenjavo videov“ na podlagi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. julija 2020 z naslovom Smernice v skladu s členom 13(7) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah za izračun deleža evropskih del v katalogih na zahtevo ter opredelitev majhnega občinstva in nizkega prometa ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Evropske listine o regionalnih ali manjšinskih jezikih, zlasti določb v zvezi z mediji,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 4. aprila 2022 o oblikovanju evropske strategije za ekosistem kulturnih in ustvarjalnih sektorjev ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Memoranduma o soglasju med nacionalnimi regulativnimi organi, člani skupine evropskih regulatorjev za avdiovizualne medijske storitve (ERGA), z dne 3. decembra 2020,
- ob upoštevanju okrepljenega kodeksa ravnanja glede dezinformacij iz leta 2022,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. decembra 2020 z naslovom Evropski mediji v digitalnem desetletju: akcijski načrt za podporo okrevanju in preoblikovanju (COM(2020)0784),
- ob upoštevanju študije Tematskega sektorja za strukturno in kohezijsko politiko Generalnega direktorata za notranjo politiko iz novembra 2022 z naslovom Implementation of the revised Audiovisual Media Services Directive – Background Analysis of the main aspects of the 2018 AVMSD revision (Izvajanje revidirane direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah – analiza ozadja glavnih vidikov revizije direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah iz leta 2018),

⁽¹⁾ UL L 95, 15.4.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL L 303, 28.11.2018, str. 69.

⁽³⁾ UL C 223, 7.7.2020, str. 3.

⁽⁴⁾ UL C 223, 7.7.2020, str. 10.

⁽⁵⁾ UL C 160, 13.4.2022, str. 13.

- ob upoštevanju člena 54 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku pridobitve dovoljenja za pripravo samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,
  - ob upoštevanju mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za kulturo in izobraževanje (A9-0139/2023),
- A. ker bi morala imeti direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah ključno vlogo pri strukturiranju evropskega avdiovizualnega ekosistema, ki bi temeljil na načelih varovanja kulturne in jezikovne raznolikosti in pluralnosti mnenj ter spodbujanju distribucije in produkcije evropskih avdiovizualnih medijskih storitev v Evropski uniji;
- B. ker je bil z zadnjo revizijo direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, sprejeta 28. novembra 2018, določen okvir za krepitev načela „države izvora“ in izboljšanje varstva potrošnikov, zlasti mladoletnikov in invalidov, v spletnem svetu;
- C. ker je načelo države izvora zapisano v pravu EU, zlasti v členu 2(1) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in se je uspešno izkazalo kot pomemben temelj za svoboden in neoviran pretok informacij ter za čezmejno zagotavljanje avdiovizualnih medijskih storitev, saj zagotavlja pravno varnost; ker predstavlja pomembno podlago za zaščito ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev in omogoča naložbe v inovativno produkcijo ustvarjalnih vsebin ter izboljšanje odkrivnosti evropskih avdiovizualnih del;
- D. ker je vloga revidirane direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah podpirati evropsko kulturno ustvarjanje in kulturno raznolikost ter jima koristiti v spreminjajočem se avdiovizualnem sektorju v skladu z drugimi pravili, kot je določba o avtorskih pravicah iz Direktive (EU) 2019/790 ⁽⁶⁾, ki zahteva pravično plačilo za imetnike pravic;
- E. ker države članice same ne morejo zadovoljivo oblikovati območja za avdiovizualne medijske storitve brez notranjih meja, ki bi zagotavljalo tudi visoko raven zaščite ciljev splošnega interesa, in ker ga je zato lažje doseči na ravni Unije;
- F. ker je treba zaradi novih horizontalnih pravnih določb na ravni Unije dosledno in skladno pojasniti njihovo povezanost v okviru posebnega pravnega okvira za ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev;
- G. ker so se zaradi zakonodaje, ki je bila sprejeta ali predlagana na ravni EU v „digitalnem desetletju“, in sicer akta o digitalnih storitvah ⁽⁷⁾, ki obravnava akterje v distribuciji in vrednostni verigi avdiovizualnih vsebin ter je neposredno povezan z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, v zadnjem času znatno povečale možnosti za spore, s tem pa potreba po doslednosti in skladnosti; ker v predlogih za evropski akt o svobodi medijev in uredbo o političnem oglaševanju obstajajo očitnejše povezave, ki obravnavajo vprašanja, neposredno povezana z avdiovizualnim medijskim sektorjem;
- H. ker bi morale biti informacije o lastništvu ponudnikov medijskih storitev in ponudnikov platform za izmenjavo videov enostavno, celovito in javno dostopne, saj je to ključnega pomena za omejevanje nadaljnje koncentracije medijev;
- I. ker je mogoče s pozitivno krepitevijo in poudarjanjem profesionalno ustvarjenih avdiovizualnih medijskih storitev iz EU pomembno prispevati k svetovnemu boju proti dezinformacijam in lažnim novicam; ker to prispeva k učinkovitemu uresničevanju pravice do obveščenosti in pomaga spodbujati javni diskurz raznovrstnih mnenj;
- J. ker veliko število spletnih platform ne zagotavlja dostopa do podatkov o ogledih del, ki jih razširjajo ponudniki medijskih storitev; ker pa so ti podatki nujni za prilagoditev politik in podporo ustvarjanju vsebin;

⁽⁶⁾ Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

- K. ker so neodvisni in nepristranski nacionalni in regionalni regulativni organi za medije pogoj za medijsko svobodo in pluralnost, saj varujejo neodvisne, odgovorne in pregledne medijske storitve ter tako medije varujejo medije pred neprimernimi političnimi in komercialnimi posegi;
- L. ker v skladu z revidirano direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah skupina ERGA povezuje predstavnike neodvisnih nacionalnih regulativnih organov na področju avdiovizualnih medijskih storitev, da Komisiji svetuje, kako naj dosledno izvaja direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, ter omogoča izmenjavo dobre prakse;
- M. ker v več kot polovici držav članic EU obstaja tveganje, da postopki imenovanja vodij regulativnih organov za medije ne bodo dovolj učinkoviti pri omejevanju tveganja političnega in/ali gospodarskega vpliva ⁽⁸⁾;
- N. ker so številna podjetja, ki delujejo na področju avdiovizualnih medijev v EU, tudi mala in srednja podjetja, ki potrebujejo posebne zaščitne ukrepe, da bi lahko evropskemu občinstvu ponudila različne storitve;
- O. ker je zaradi vseprisotnosti ponudbe digitalnih medijev in obilice spletnih informacijskih virov medijska pismenost otrok in mladih ter odraslih nujno potrebna osnovna veščina, ki mora poleg funkcionalnega razumevanja vključevati tudi sposobnost kritične (samo)refleksije vedenja pri uporabi medijev;
- P. ker Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov pravno zavezuje EU in vse države članice, da zagotovijo pravico do dostopnosti (člen 9), svobode izražanja, mnenja in dostopa do informacij (člen 21) ter sodelovanja v kulturnem življenju (člen 30);
- Q. ker države članice zelo zamujajo s prenosom direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah v svoje zakonodaje, kar spodjeda njeno učinkovitost;
1. je kritičen do nepripravljenosti nekaterih držav članic, da bi direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah pravočasno prenesle v nacionalno pravo, in tudi na splošno prepočasnega ukrepanja Komisije pri uvedbi postopkov za ugotavljanje kršitev ter pozne objave smernic; spodbuja države članice, naj direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah začnejo izvajati brez nadaljnjega odlašanja;
  2. je zaskrbljen, ker zaradi zamude pri prenosu popolna ocena trenutno ni v celoti mogoča;
  3. opozarja na obveznost Komisije iz člena 33(2) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, da najpozneje do 19. decembra 2022 predloži poročilo o uporabi te direktive, in opominja države članice na njihovo obveznost iz člena 7(2) navedene direktive, da Komisiji do istega datuma poročajo o svojem napredku v zvezi z dostopnostjo; opozarja tudi, da mora Komisija poročati o uporabi člena 13(1) in (2) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah na podlagi informacij, ki so jih države članice predložile do 19. decembra 2021, in neodvisne študije, pri čemer mora upoštevati tržni in tehnološki razvoj ter cilj kulturne raznolikosti; obžaluje, da poročilo o uporabi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah za obdobje 2014–2019 ni bilo splošno razširjeno; ugotavlja, da to poročilo vsebuje pomembne informacije za primerjalno analizo izvajanja revidirane direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;
  4. priznava, da opredelitev pojma „evropska dela“ vključuje odprto in široko razumevanje pojma „evropska avdiovizualna dela“, kot je določen v Evropski konvenciji Sveta Evrope o čezmejni televiziji z dne 5. maja 1989; opozarja, da opredelitev evropskih del v direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah ne posega v možnost, da države članice določijo podrobnejšo opredelitev ponudnikov medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo; potrjuje, da bi morala opredelitev evropskih del med drugim služiti promociji del, ki so proizvedena v EU, v korist evropskega ustvarjalnega ekosistema; v zvezi s tem opozarja, da namerava Komisija v skladu z akcijskim načrtom za medijski in avdiovizualni sektor objaviti pregled evropskih medijev, v katerem bo preučila glavne medijske trende in analizirala njihov vpliv na medijske trge in poslovne modele; obžaluje, da tega poročila ni bilo mogoče pravočasno objaviti; poziva Komisijo, naj oceni opredelitev evropskih del izključno na podlagi znanstvenih ugotovitev, pridobljenih v sodelovanju s skupino ERGA in Evropskim avdiovizualnim observatorijem, ter ustrezno upošteva podatke iz pregleda evropskih medijev, ki so neposredno povezani s sedanjo uporabo izraza „evropska dela“;

⁽⁸⁾ Podatki, ki jih je posredoval Center za pluralnost in svobodo medijev, december 2022.

5. poziva Komisijo, naj nemudoma sprejme potrebne ukrepe za obravnavo pomanjkljivosti in preprečitev vsakršne pravne zlorabe predpisov pri uporabi člena 2(4) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah;

6. meni, da je treba vsako odstopanje od načela države izvora ter uvedbo novih ovir in omejitev svobode opravljanja storitev, kot je določeno v členih 56–62 PDEU, oceniti ob upoštevanju zaščitnih ukrepov sorazmernosti, prožnosti, predvidljivosti in nediskriminacije;

7. poziva Komisijo, naj pregleda postopke iz členov 3 in 4 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, da se zagotovi njihova hitrejša in učinkovitejša uporaba ob spoštovanju pravic vseh zadevnih strani in z namenom krepitve načela države izvora;

8. ugotavlja, da različne ravni regulativne moči, ki obstajajo za avdiovizualne medijske storitve v različnih okoljih, še vedno povzročajo neenake konkurenčne pogoje pri predvajanju prek razširjanja televizijskih programov, storitev platform za izmenjavo videov ali drugih storitev spletnih platform; hkrati se zaveda, da je eden od razlogov za navedeno to, da je zakonodaja povezana s tem, ali ima ponudnik uredniško odgovornost za storitev ali ne; spodbuja večja prizadevanja za doseganje visoke ravni varstva potrošnikov, zaščite pred škodljivimi vsebinami ali zaščite mladoletnikov v vseh vrstah medijev ali kanalih predvajanja v okviru možnosti, ki jih ponuja direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah;

9. poudarja, da je bilo področje uporabe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah razširjeno, da bi ponudnikom platform za izmenjavo videov v skladu s členom 28b naložili nekatere obveznosti, kot je zahteva, da sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito mladoletnikov pred škodljivo vsebino in vseh uporabnikov pred vsebino, ki vsebuje spodbujanje nasilja ali sovraštva; poudarja, da je treba zagotoviti ustrezno izvajanje teh določb;

10. opozarja, da v skladu s sporočilom Komisije iz leta 2020 o navodilih o praktični uporabi merila bistvene funkcije iz opredelitve „storitve platforme za izmenjavo videov“ na podlagi direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah storitve platform za izmenjavo videov zagotavljajo avdiovizualne vsebine, do katerih ima širša javnost vse večji dostop, kar velja tudi za družbene medije, ki so postali pomemben medij za izmenjavo informacij; opozarja še, da bi lahko v skladu s temi smernicami nekatere storitve družbenih medijev spadale na področje uporabe novih pravil o platformah za izmenjavo videov, če izpolnjujejo določena merila;

11. opozarja na ključne določbe direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah o zaščiti mladoletnikov, zlasti na prepoved obdelave podatkov mladoletnikov za komercialna sporočila; meni, da je treba okrepiti ukrepe čezmejnega sodelovanja, zlasti za zaščito mladoletnikov, in sicer s povečanjem zmogljivosti nacionalnih regulativnih organov za medije in drugih pristojnih organov za učinkovito obravnavanje ugotovljenih kršitev, s čimer bi zagotovili hitro in učinkovito ukrepanje, hkrati pa spodbujali usklajevanje med javnimi in zasebnimi deležniki glede preventivnih ukrepov; ponovno opozarja na možnosti, ki jih ponuja člen 4a direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, in ponovno poudarja, da imajo lahko kodeksi ravnanja pri tem pomembno vlogo, ob upoštevanju hitrega razvoja tehnik trženja;

12. poziva države članice, da mora biti pri izvajanju direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah predvsem za končne uporabnike jasno in enostavno razumljivo, ali se določbe navedene direktive o varstvu mladoletnikov pred škodljivimi vsebinami, zaščiti splošne javnosti pred nekaterimi nezakonitimi vsebinami in omejitvah oglaševanja, povezanih z vsebino, uporabljajo v mediju, ki ga trenutno uporabljajo, zlasti na spletu;

13. meni, da je treba horizontalne pravne določbe, ki se uporabljajo za avdiovizualne medijske storitve, kot so določbe akta o digitalnih storitvah, ali horizontalne standarde glede koregulacije in samoregulacije, kot so standardi iz okrepljenega kodeksa ravnanja glede dezinformacij iz leta 2022, dosledno razlagati tako, da so skladni s cilji direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah; poudarja, da je treba čim bolj zmanjšati regulativne razlike med avdiovizualnimi ponudbami različnih ponudnikov, in sicer s krepitvijo pravne skladnosti med sektorsko zakonodajo in horizontalno zakonodajo; meni, da bi to zagotovilo pravno varnost različnih evropskih zakonov z jasno razlago, ki bi omogočila, da prevlada sektorska zakonodaja, in bi ostala skladna s cilji in vrednotami direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, kot so neodvisen nadzor in zaščita uredniške vsebine, spoštovanje človekovega dostojanstva, zaščita mladoletnikov, javna varnost ter pluralistična in dobro delujoča demokratična razprava, kar bi privedlo do izvajanja visokih standardov;

14. poudarja, kako koristna je podatkovna zbirka MAVISE⁽⁹⁾, ki jo upravlja Evropski avdiovizualni observatorij in zagotavlja informacije o avdiovizualnih medijskih storitvah, platformah za izmenjavo videov in njihovi pristojnosti v Evropi; poziva k nadaljnjim prizadevanjem, da bi razširili podatkovno zbirko in olajšali njeno uporabo vsem zainteresiranim uporabnikom; poziva, naj se člen 5(2) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah pri morebitni prihodnji reviziji te direktive oblikuje kot obveznost države članice;

15. poziva Komisijo, naj na podlagi poročil držav članic v sodelovanju s skupino ERGA in v dialogu z ustreznimi organizacijami civilne družbe pripravi skupne kvalitativne in kvantitativne cilje, da bi spodbudila nadaljnji razvoj dostopnih ponudb za invalide v skladu z zahtevami glede dostopnosti iz evropskega akta o dostopnosti⁽¹⁰⁾ proizvodov in storitev ter na splošno izboljšala dostopnost storitev; meni, da bi morali taki ambiciozni cilji z jasnimi roki za izvajanje, ki temeljijo na dejanskem stanju dostopnosti v vsaki državi članici in ob upoštevanju najnovejšega tehničnega razvoja, vsebovati odstotek dostopnih avdiovizualnih vsebin, povezanih s posebnimi vrstami storitev dostopa; poudarja, da mora biti vsako poročanje o izboljšavah dostopnih storitev javno dostopno in da bi morala Komisija pri ocenjevanju, kako države članice izpolnjujejo svoje obveznosti iz direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, preveriti, da njihovo razumevanje „sorazmernih ukrepov“ ne izničuje njenega člena 7;

16. poudarja, da je pomembno olajšati dostopnost (sinhronizacija, podnapisi, zvočni opisi ali drugo) v vseh jezikih ozemlja, kjer se nudi avdiovizualna medijska storitev; opozarja, da je bistveno, da se brez nepotrebnega odlašanja v vsaki državi članici določi lahko in javno dostopna spletna kontaktna točka;

17. zahteva večja prizadevanja za razširjanje evropskih del, ki predstavljajo celoten nabor evropske jezikovne raznolikosti, ob upoštevanju uradnih jezikov ter regionalnih in manjšinskih jezikov; zato meni, da je nujno zbrati podatke o jezikovnem razširjanju avdiovizualnih medijskih storitev, vključno z informacijami o jezikovni raznolikosti s tem povezanih sinhronizacij, podnapisov ali zvočnih opisov, ki so na voljo skupaj z njimi, da bi lahko delovali bolj ciljno usmerjeno;

18. opozarja na potencial vključevanja umetne inteligence za večjo dostopnost avdiovizualnih storitev ter poziva Komisijo in države članice, naj to spodbujajo na strateški in ciljno usmerjen način;

19. poziva Komisijo, naj zahteva evropske standarde za storitve dostopa, vključno z ikonskimi znaki, ki spoštujejo obstoječe prakse, vendar jih lahko uporabljajo tudi države, ki nimajo smernic za kakovost;

20. priporoča prihodnjemu središču AccessibleEU, naj vzpostavi forum za vse deležnike, na katere vplivata evropski akt o dostopnosti in direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki bo omogočil izmenjavo praks in iskanje področij za sodelovanje, da bi se izboljšala medijska dostopnost v EU;

21. poziva Komisijo, naj izvede študijo, ki bo izmerila in primerjala dostopnost medijev med državami članicami;

22. ugotavlja, da sta sozakonodajalca z revidirano direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah uvedla pomembne nove postavke, zlasti določbo, ki priznava zmožnost držav članic, da sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se avdiovizualne medijske storitve splošnega interesa ustrezno postavijo v ospredje (člen 7a), in določbo o zaščiti celovitosti avdiovizualnih medijskih storitev (člen 7b); poudarja, da je treba zagotoviti ustrezno izvajanje teh določb, saj imajo proizvajalci naprav in ponudniki uporabniških vmesnikov ključno vlogo pri omogočanju dostopa ljudem do avdiovizualnih medijskih storitev na spletu, njihovega odkrivanja in iskanja;

23. poleg tega meni, da bi bilo mogoče ukrepe iz člena 7a še okrepiti, in spodbuja države članice, naj si bolj prizadevajo za priložnosti, ki so lahko povezane z ustreznim poudarjanjem avdiovizualnih medijskih storitev splošnega pomena, in naj jih izkoristijo; nadalje predlaga, naj skupina ERGA pomaga pri pripravi smernic za usklajen evropski pristop v zvezi s tem, ki bo temeljil na analizi najboljših praks; meni, da bi bilo mogoče doseči napredek v smeri obveznosti, da se avdiovizualne medijske storitve splošnega interesa postavijo v ospredje, če bosta področje uporabe in razumevanje vsebin splošnega pomena usklajena in ne bosta v nasprotju z vrednotami EU, ob ustreznem upoštevanju obstoječih sistemov v zvezi s tem in njihovega nadaljnega razvoja;

⁽⁹⁾ Evropski avdiovizualni observatorij, „MAVISE – Database on audiovisual services and their jurisdiction in Europe“ (Podatkovna zbirka o avdiovizualnih storitvah in njihovi pristojnosti v Evropi), dostop 3. aprila 2023.

⁽¹⁰⁾ Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

24. v zvezi s tem poudarja, da storitve ali vsebine splošnega pomena namenoma niso omejene na javne medije, temveč vključujejo tudi storitve ali vsebine, ki jih zagotavljajo komercialni ponudniki medijskih storitev in so namenjene izpolnjevanju družbenih, demokratičnih in kulturnih potreb, saj lahko predstavljajo večjo raznolikost pogledov o političnem spektru;

25. spodbuja države članice, naj v skladu s členom 7b direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah sprejmejo celovite in učinkovite predpise za zaščito celovitosti signala na vseh ustreznih spletnih platformah in uporabniških vmesnikih, ki se uporabljajo za dostop do avdiovizualnih medijskih storitev;

26. poudarja pomen oštevilčenih tipk na daljincih, da se zagotovi vidnost in najdljivost avdiovizualnih medijskih storitev splošnega pomena; ugotavlja, da so nekateri proizvajalci odstranili te tipke z daljincev, s čimer ogrožajo tradicionalne sisteme oštevilčenja kanalov;

27. meni, da je v skladu s cilji direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, da države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev izpostavljenosti avdiovizualnih medijskih storitev splošnega pomena in evropskih del v ustreznih uporabniških vmesnikih in storitvah platform, ki ponujajo svoje storitve uporabnikom na ozemlju te države članice, vendar same nimajo sedeža v njej; opozarja, kako pomembno je, da ti ukrepi temeljijo na preglednih in objektivnih merilih; poudarja, da lahko države članice pri prenosu direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah v nacionalno zakonodajo po lastni presoji vključijo tudi druge vrste medijev, kot so radio, spletne avdio možnosti ali tisk;

28. meni, da je treba obravnavati uporabo umetne inteligence v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami, da bi zaščitili in spodbujali svobodo izražanja, vključno s svobodo izražanja mnenja ter sprejemanja in širjenja informacij in idej;

29. meni, da je zahteve glede deležev evropskih del kot minimalne cilje primerno ohraniti na sedanji ravni, dokler dokazi ne priporočajo drugače; poudarja pomen določb o promociji in distribuciji evropskih del, skupaj z orodji za odkrivanje, ki jih skupina ERGA zagotavlja državam članicam, ter njihovega neposrednega vpliva na lokalne avdiovizualne stvaritve in poslovne ekosisteme; poziva Komisijo in skupino ERGA, naj spodbujata izmenjavo najboljših praks med državami članicami v zvezi z uporabo takih orodij za odkrivanje, dolgoročno pa naj predstavita predloge za posebne ukrepe, ki naj bi jih izvajale vse države članice; opozarja države članice, da lahko presežejo zahteve glede deležev evropskih del na nacionalni ravni;

30. poudarja, da je bil namen uvedbe zahtev glede deležev evropskih del spodbujati evropski ustvarjalni ekosistem s povečanjem izpostavljenosti občinstva EU evropskim delom in zagotavljanjem več priložnosti za evropske stvaritve, da dosežejo gledalce po vsej EU; meni, da je treba zagotoviti redno spremljanje izvajanja zahtev glede deležev evropskih del, vključno z vrstami zajetih avdiovizualnih del in izračunom obsega deležev za storitve na zahtevo;

31. poudarja, da je bil z zadnjo revizijo direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah uveden mehanizem odstopanja od načela države izvora, zlasti v skladu s členom 13(2) direktive, katerega namen je vzpostaviti boljše ravnanje pravil za različne akterje, ki zagotavljajo enake storitve, hkrati pa zagotoviti kulturno raznolikost in pošteno konkurenco med vsemi akterji, usmerjenimi na nacionalni trg, ter ohraniti stabilen in raznolik evropski ustvarjalni ekosistem v teh državah; ugotavlja, da mehanizem uporablja štirinajst držav članic, na primer za prispevanje v nacionalne sklade in neposredne naložbe;

32. poudarja pomanjkanje primerljivih podatkov in ugotavlja, da so nekateri akterji na trgu izjavili, da bo določba temeljnega pomena za spodbujanje in diverzifikacijo evropskega avdiovizualnega sektorja ter da bo spodbujala kulturno raznolikost, hkrati pa so drugi akterji na trgu izjavili, da bodo ta odstopanja imela neželene učinke na enotni trg ali povzročila dodatne stroške;

33. poudarja, da bi morala ta ocena v delu o trenutnem kulturnem, tehničnem in komercialno pomembnem razvoju celovito zajemati promocijo evropskih del v raznolikem evropskem medijskem prostoru, ki vključuje male in velike ter regionalne, evropske in neevropske ponudnike, ter predstaviti predloge za posebne ukrepe za reševanje ugotovljenih težav;

34. ugotavlja, da medtem ko izračun deležev za izdajatelje televizijskih programov v členu 16 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah izključuje novice, športne prireditve, igre, oglaševanje, storitve teleteksta in televizijsko prodajo, za avdiovizualne storitve na zahtevo izključitev ne obstaja; poziva Komisijo, naj oceni vrste programov, ki jih ponujajo avdiovizualne storitve na zahtevo, ki so zajete v delež evropskih del, prisotnih v katalogih, in so na voljo na vidnem mestu, da bi zagotovili, da cilj deleža dosega podobne cilje kot člen 16;

35. poleg tega spodbuja celovito študijo za oceno možnosti, dodane vrednosti in učinka skupnih minimalnih zahtev za sheme spodbud za naložbe na ravni EU kot načina za dopolnitev določb o finančnih obveznostih iz direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah na evropski ustvarjalni ekosistem, pri čemer je treba upoštevati najboljše prakse v EU in po svetu ter se osredotočiti na vključevanje socialnih ali kulturnih učinkov, ki so zaželeni z vidika medijske politike, kot so razvoj talentov, socialne obveznosti, vključevanje, raznolikost, enakost spolov in ekologizacija;

36. meni, da bi bilo treba pravočasno oceniti enačenje enega naslova z eno sezono nadaljevanke, kot je določeno v smernicah v skladu s členom 13(7) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah za izračun deleža evropskih del v katalogih na zahtevo, pri čemer bi bilo treba upoštevati učinek tega na kinematografska dela in televizijske nadaljevanke ter cilj, da se evropskemu občinstvu zagotovi raznolika kulturna ponudba; poleg tega meni, da bi bilo treba oceniti izraza „nizek promet“ in „ponudniki z majhnim občinstvom“, da bi ugotovili, ali sta dovolj jasna in omogočata zadostno uskladitev njune uporabe;

37. razume, da so nekatere države članice v zvezi s predvajanjem dogodkov velikega pomena in zmožnostjo širše javnosti, da jih spremljajo, pri izvajanju člena 14 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah sprejele nesorazmerna pravila o obsegu zajetih dogodkov, pogajanjih s kvalificiranimi ponudniki, merilih za upravičenost in njihovi splošni ustreznosti za sedanje konkurenčno okolje, na primer glede spletne dostopnosti dogodkov; poziva Komisijo, naj pozorno spremlja izvajanje pravil, da bi zagotovila, da bodo dogodki velikega pomena še naprej dostopni čim večjemu številu ljudi v brezplačnih televizijskih oddajah;

38. poudarja, da zbiranje podatkov v zvezi z razpoložljivimi avdiovizualnimi medijskimi storitvami na spletnih platformah tem platformam zagotavlja konkurenčno prednost;

39. pozdravlja dejstvo, da morajo „vratarji“ v skladu z aktom o digitalnih trgih⁽¹¹⁾ deliti nekatere podatke, ki jih ustvarijo, in da ti vratarji ne smejo dajati prednosti lastnim vsebinam pred vsebinami tretjih oseb; meni, da to morda ne bo zadostovalo za zagotovitev poštene konkurence in raznoličnega avdiovizualnega medijskega okolja; poziva Komisijo, naj oceni ustrezne ukrepe za preprečevanje teh tržnih neravnovesij, da bi ponudnikom avdiovizualnih medijskih storitev zagotovila dostop do vseh podatkov o uporabi, ki se nanašajo na njihove storitve;

40. poleg tega poudarja, da morajo biti potrebni podatki dostopni vsaj ustreznim nacionalnim regulativnim organom ali telesom, da lahko ugotovijo, ali je bila dosežena ustrezna izpostavljenost avdiovizualnih medijskih storitev splošnega pomena ali izpostavljenost evropskih del v katalogih avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo;

41. poziva, naj se v celoti izkoristijo možnosti koregulacije in samoregulacije ter redno ocenjuje njun učinek na ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev, da bi se zagotovila najboljša možna kakovost in učinek;

42. poziva Komisijo, naj podrobneje razišče hitro rastoče možnosti za avdiovizualne medijske storitve, ki jih proizvajajo spletni vplivneži, s poudarkom na varstvu mladoletnikov in potrošnikov, ter naj v celoti uveljavi pravilo, da je treba jasno in prepoznavno ločevati oglaševanje in lastno vsebino; priznava, da neoznačevanje komercialnih sporočil kot oglaševanja postaja vse večji problem konkurence ter negativno vpliva na varstvo mladoletnikov in potrošnikov;

43. poziva države članice in Komisijo, naj se identiteta ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev tudi na spletu čim bolj nemoteno vzdržuje z logotipom ali drugimi vrstami blagovnih znamk, da jih bodo uporabniki zlahka prepoznavali;

44. izrecno poziva države članice, naj izpolnijo svojo obveznost iz člena 30(4) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in zagotovijo finančne in človeške vire nacionalnim regulativnim organom ali telesom zaradi njihovih vse bolj zapletenih nalog ter spodbujajo čezmejno sodelovanje; vztraja, da je treba zaščititi neodvisnost, ki jo zahteva direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah; poudarja, da je treba skupini ERGA zagotoviti učinkovita sredstva in orodja za spremljanje izpolnjevanja obveznosti iz direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, pa tudi možnost nalaganja sankcij v primeru neizpolnjevanja; zahteva večjo neodvisnost skupine ERGA, med drugim z ustanovitvijo sekretariata, ki bi bil neodvisen od Komisije;

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju ter spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih) (UL L 265, 12.10.2022, str. 1).

45. vztraja, da mora Komisija ne glede na prihodnjo zakonodajo zagotoviti dosledno in celovito izvajanje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah in njenih ciljev v državah članicah, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti njenemu členu 30, ki v vsakem primeru zahteva stalno, skrbno spremljanje in pravočasno odzivanje na neželene dogodke; zahteva, da Komisija hitro ukrepa, če obstajajo znaki, da bi lahko kateri koli nacionalni regulativni organ ali telo izvajal svoja pooblastila na način, ki ni združljiv s cilji in vrednotami EU, zlasti v primeru domnevnih kršitev pravic in svoboščin iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah;

46. izrecno poziva Komisijo, naj v skladu s členom 33a(3) direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah pravočasno izda smernice o obsegu poročil posameznih držav članic o izvajanju ukrepov v zvezi z razvojem medijske pismenosti, da ne bo prišlo do nadaljnje zamude pri pravočasni predložitvi teh poročil; ponovno poudarja, da imajo prejemniki medijskih storitev v EU pravico do prejemanja in širjenja informacij v skladu s členom 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in opozarja, da te pravice in možnosti dostopa do brezplačnih in pluralističnih medijskih storitev v EU ne morejo uživati vsi, če jih ne spremlja zadostna medijska pismenost, kot je podrobno obravnavano v revidirani direktivi o avdiovizualnih medijskih storitvah; poudarja, da medijska pismenost ne bi smela biti omejena le na učenje o orodjih in tehnologijah, temveč bi morala biti namenjena temu, da ljudem zagotovi sposobnost kritičnega razmišljanja, ki ga potrebujejo, da bi lahko ustrezno presojali, analizirali zapletene realnosti ter razlikovali med mnenji in dejstvi;

47. ugotavlja, da se izzivi v zvezi s pravico do prejemanja in širjenja informacij ter zmožnostjo dostopa do brezplačnih in pluralističnih medijskih storitev pogosto zaostrejuje zaradi prevlade nekaterih spletnih platform; zato priporoča, da se razmisli o uvedbi dajatev na te platforme, iz katerih bi bilo mogoče pridobiti sredstva za vzpostavitev in krepitev pobud za medijsko pismenost v državah članicah;

48. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
